

Fríggjadagur
25. október 1996

hygg & hoyr

8 síður at
taka úr

EIRIKUR LINDENSKOV

Gundur Mortensen er lærari, sjónleikari og barnavinur. Hann er vertur í barnasendingunum í sjónvarpinum, Fimlu og Hvølp-alásinum.

Sjónvarpið hevur rættuliga spent seg út við barnasendingunum í vetur, hóast figgarliga trøngu kortini.

Tilfarið í barnasendingunum er ikki færoyskt alt sum tað er.

– Vit fáa tilfarið frá Danmarks Radio, sum vit so laga til færoyskt. Tað áhugaverda nú er, at vit hava fingið filmin um Dinovir sum Clean Sound, t. v. s. at talan ikki er á sama spori sum restin av ljóðinum. Tí kunnu vit leggja færoyska rødd inn, uttan at ljóðið annars fer burt, greiðir Gundur frá.

Annars er Gundur kendur frá barnasendingini Flogmúsini, sum helst kemur aftur á skuggan seinni. – Tað veldist um pengar, sigur Gundur.

– Men er tað ringt at gera sjónvarp fyri børn?

– Ju, tað er tað, og tað tekur langa tíð og kostar nógvar pengar. Men sjónvarpið hevur nú valt at brúka pengar upp á barnasjónvarp, og vit eru við at byggja upp serkunnleika til eitt nú at laga sendingar til færoyskt, eins og Dinovir, sum Leikarafelag Føroya hevur gjørt saman við sjónvarpinum.

Næsta slíka sending er finska Mumitrollini. Men hetta kann ikki gerast eins væl og Dinovir, tí her er talan á sama spónd sum restin av ljóðinum.

Gundur arbeidir triggjar dagar um vikuna sum



Mynd: Kalmar

Sum hini børnini vil eg eisini sleppa út at spæla, tá veðrið er gott. Tí fara vit at taka upputtandura onkuntíð, sigur Gundur Mortensen.

Mær dámar so væl børn...

lærari í Kvívík og hinar báðar er hann í sjónvarpinum. Hann hevur spælt við í nógvum barnasjónleikum, eitt nú »Støðgið bilinum«, »Pinoccio« og »Fólk og dólgar í Kardo-mummubýi«.

Eins og onnur fegnast ikki megnað at framleiða alt tilfarið sjálvi, men vit kunnu tillaga alt tað útlendska til færoyskt, og tá var kortini nógv vunnin, heldur Gundur.

– Tað heilt góða barna-

sjónvarpið høvdu vit, um vit megnað at senda ein hálvan tíma hvønn dag. Hetta hevði kravt, at vit vóru eini átta fólk burtur av, sum arbeiddu við hesum báðu megin upptøktólíð.

– Men tá høvdu kortini ikki megnað at framleiða alt tilfarið sjálvi, men vit kunnu tillaga alt tað útlendska til færoyskt, og tá var kortini nógv vunnin, heldur Gundur.

Sum nakað nýtt hevur

sjónvarpið latið Mjólkarvirki Búnaðarmanna sponserað barnasendingar. Hetta er ein roynd, ið kanska fer at fara til, at aðrar fyrirkur eisini fara at gera tað sama.

– Men tað er sjálvandi av størsta týdningi, at tað altíð eru vit í sjónvarpinum, sum gera av, hvat sent verður, leggur Gundur Mortensen dent á.

Sum barnasjónvarpsvertur er Gundur vorðin heimsgitin millum barna í

Føroyum. Men hann heldur, at tað eru onnur, sum hyggja eisini. Men ta villu fandyrkana, sum vit kenna aðrastaðni frá kennir Gundur kortini ikki.

Tær flestu upptøktur verða gjørdar innandura, men Gundur sigur, at hann sjálvandi ætlar sær út, tá veðrið er gott.

– Eins og øll hini børnini í Føroyum, so tími eg heldur ikki at sita inni í einum litlum kamari allan dagin og spæla. – Eg vil

hesini sleppa út!

Gundur leggur at endadent á, at tað ikki er hann, sum er høvuðspersónurin í barnasjónvarpinum.

– Eg siga bara, hvat vit fara at senda - tað eru filmarnir, sum eru tað, børnini halda er gott við barnaletuni, heldur Gundur, sum ikki dylur, at honum dámar sera væl børn.

– Eg elski børnini...



EIRIKUR LINDENSKOV

Hóast sjónvarpstjórin staðiliga hevur vist á, hvussu treingir figgarligu skógvar sjónvarpsins eru, hevur sjónvarpsmannningin kortini vist, at til ber at gera aðrar sendingar, ið - hóast tær eru munin biligari í framleiðslu enn dagar og vika - eru eins langar, og hvers undirhaldsvirði er ríkiliga høgt.

Her verður hugsað um sendingarnar »Alvaratos« og »Krosskast«. Fyrra kvøldið var tað Ivan Johannesen, sum var í reyða stólinum hjá Brynhild. Hon

At tíma at gera tíðindi...

Útvarps- og sjónvarpsummæli

royndi at vera »tvør« - at vera imóti konservatívu hugsan ívans. Og tað er júst tað, hon skal. Í hási sendingin snýr tað seg ikki um at vera objektivur. Í lutinum sum spyrjari skalt tú vera imóti hugsanini hjá ofrinum - fyri á tann hátt at seta viðkomandi upp imóti egnum hugsanum. Higartil hevur tað eydnast Brynhild væl.

Onnur nýggj sending í sjónvarpinum er »Liv og lagdur« hjá Leivi Hansen. Í framleiðslu er hetta ein bilig sending eins og hinar báðar fyrrnevndu. Men tað er ikki bara sum at siga

tað at fáa eldri fólk at tosa - at greiða frá við eldhuga. Tá skalt tú duga at seta rettu spurningarnar heldur enn at koma við longum monologum, ið heldur taka pippið frá fólk. Journalistin eigur í hesum sambandi heldur at leggja seg eftir ikki at blanda seg ov mikið - men heldur at fáa frásagnina at gliða.

Útvarpið hevur so sanniliga tikið annað skinn um bák, nú farið er undir vetrarskránnu. Náttarrávnarnir eru vaknaðir úr summar-dvøla - og teir eru ikki enn vorðin ov triivellir, sum vit kanska skuldu trú. Spurn-

arkappingin hevur líkasam skift stíl síðani annar náttarrávnur var skiftur út - og tað hevur ikki gjørt hana verri - kanska heldur lættari. Høvdí Høvdin bara hildið uppá við at sagt »væl-komin-tí!« tá hann fekk fólk í telefonina, fingi vit betur beint burtur hesa málspilluna. – Sig heldur okkurt annað, eitt nú »gott kvøld« ella stutt og greitt »vælkomin...«

Sendingin »Kvøldarstund« er sera hent hjá okkum, ið ikki kunnu lurta eftir »Góðan morgun Føroyar«. Nýggi verturin í hesi sending, ið annars er tøk-

ingur í útvarpinum, dugir bara væl at skipa fyri - og tónleikurin er frálíkur.

Barnaútvarpið er eisini vorðið meira áhugavert. Eir og Bjørgfinnur hava verið kreativari, enn vanligt hevur verið seinna árin - ja, tað minnir ikki sørt um tíðina við Elini og Óla...

Hóast útvarpið ger nóg burtur úr at gera áhuga-verdar aktuellar sendingar - bæði við færoyskum tilfari og útlendskum - »Heimurin í dag«, »Norðurland í dag« o. s. fr., so haltar nakað enn við tíðindaflutninginum. Um morgunin og í vikuskiftinum eru so at

siga ikki tíðindi her heiman at frætta. Tað tykir, sum útvarpsfólkið í eini hand-avend skráðir eithvert úr fjarskrivanum.

Her skal beinanvegin sigast, at øll ikki skulu skera yvir ein kamb.

Men hinvegin kann sigast, at tað er alt ov týðuligt, at summi útvarpsfólk als ikki tíma at finna tíðindi, ikki tíma at gera samrøður, men bara umseta úr fjarskrivanum. Tað líkast útvarpsfólki. Tey kunnu fyrr enn ikki kagað í færoysku bløðini

